

בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְכִינֵּן שָׁגָאָמֶר בָּאָבָרְהָם בְּרוּךְ מְתִיה הַמְתִים, שְׁבָה אַלְיוֹ נִשְׁמְתוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא. מִשּׁוּם זֶה תִּמְצָא שֶׁלָּא יִתְּדַרְּךְ בְּרוּךְ הוּא אֵת שֶׁמֶן אֶלְאָ קָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת שֶׁמֶן אֶלְאָ עַל יַצְחָק, מִשּׁוּם שְׁנַחַשְׁבָּשׁ כְּמֹתָה. וְעַל זֶה רְמֹן הַכְּתוּב וְאָמֵר (איוב טו) הַנֵּן בְּקָדְשָׁו לֹא יַאֲמִין וְגֹו.

דָּבָר אַחֲרָה אֶלְהָה תּוֹלְדָת, מִשּׁוּם שְׁהִיָּה צְדִיק שְׁבָח אָוֹתוֹ פְּעָמִים. פְּמִים הַיָּה בְּדָרְמָיו, אֶבְלָב בְּדָרוֹת אַחֲרִים אַיְנוֹ נִחְשָׁב לְכָלִים, כְּמוֹ דָוָרוֹ שֶׁל אָבָרְהָם וְדָוָרָ מְשָׁה וְדָוָר דָוָד. דָבָר אַחֲרָה, רָאָה מָה עָשָׂה בְּדָוָר שְׁפָלָם רְשָׁעִים, קָל וְחָמָר אַלְיוֹ הַיָּה בְּדָוָר שְׁפָלָם צְדִיקִים.

ע"כ התוספתא

רַבִּי אַלְעָזֶר פָּתָח, (תְּהִלִּים מו) לְכוּ חִזּוּ מִפְעָלוֹת הָיָה אֲשֶׁר שֶׁ שְׁמוֹת בָּאָרֶץ. הַפְּסוֹק הַזֶּה הַרִּי נִתְּבָאָר, וּבָאוֹרָה. אֶבְלָל לְכוּ חִזּוּ, מָה זֶה חִזּוּ? כִּמוֹ שְׁנָאָמָר (ישעיה כא) קְזֻוזָה קָשָׁה הַגָּד לִי. בְּמַעַשְׂיוֹ שְׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשָׂה מִתְגָּלָה נִבְואָה עַל יְוָנָה לְבָנִי אֶרְם. אֲשֶׁר שֶׁ שְׁמוֹת - שְׁמוֹת וְדָאִי, שְׁהִרִּי הַשֵּׁם גּוֹרָם לְכָל.

בְּתוּב וַיִּקְרָא אֵת שֶׁמֶן נֵח לְאָמֵר זֶה וְגֹו, לְפָה בָּאָן לְאָמֵר? וְלִפְהָה זֶה? אֶלְאָ לאָמֵר זוֹ הָאָשָׁה. זֶה זֶה צְדִיק. וְכֹא בְּמַה שְׁהַקְרָשָׁה בְּרוּךְ הוּא לוּ, מִנְחַת הָאָרֶץ. לְאָמֵר מָה זֶה לְאָמֵר? אֶלְאָ מִקְומָם זֶה קָרָא לוּ, נֵמֵן, וְמי הוּא? אַנְיָן בְּקוֹרֶתֶת. לְאָמֵר זֶה יִתְּהַמֵּן מִפְלָשָׁן וּוּ. עַשְׂתָּה אָתוֹ הַקְרָשָׁה בְּרוּךְ הוּא לְמַטָּה בְּרוֹנְאָעָלִיָּה. [נ"א זֶה הָיָה צְדִיק, בְּנֵי נָהָר (לאמר, נח) זֶה הָיָה צְדִיק, אֶלְאָ רְבִי יִצְחָק, לְאָמֵר זוֹ אֶרְץ נְפָדרִים זֶה כְּזֶה. אֶמְרָה רְבִי יִצְחָק, בְּתוּב בָּאָן זֶה הַקְרָשָׁה] [זֶה אַמְתָה]. בְּתוּב בָּאָן זֶה יִנְחַמֵּן, וְכַתּוּב שֶׁם (ישעיה כה) זֶה הַקְרָנוּ לוּ. אֲשֶׁר יִקְרָם הַצְּדִיקִים הָיִרְאָנוּ לוּ.

בְּתוּב וַיִּקְרָא אֵת שֶׁמֶן רְשָׁוםִים, וְהוּא שֶׁם שְׁמוֹת בָּאָרֶץ כְּרוֹאִי. בְּתוּב וַיִּקְרָא אֵת שֶׁמֶן נֵח, וְכַתּוּב וַיִּקְרָא שֶׁמוֹ יִעַכְבָּ. לְמָה לֹא בְּתוּב אֵת שֶׁמֶן יִעַכְבָּ? (ר"א אהת) וְבָאָן דָּרְגָּה אַחֲרָת, [נ"א אֵת שֶׁמֶן נֵח, וְאָרָה אֵת הָיָה] בְּתוּב (שם) וְאָרָה אֵת הָיָה לֹא בְּתוּב אֵת שֶׁמֶן נֵח, וְאָרָה אֵת הָיָה לֹא בְּתוּב אֵת שֶׁמֶן נֵח.

דָּבָר אַחֲרָה אֶלְהָה תּוֹלְדָת בְּגִין דְּבָהָה צְדִיק שְׁבָח לִיה תְּרִי זְמִינִי. תְּמִימִים הַיָּה בְּדָרְמָיו, אֶבְלָב בְּדָרְמָיו, אַחֲרֵינוּ אַחֲרֵינוּ אַיְנוֹ נִחְשָׁב לְכָלִים, כְּמוֹ דָרָא דָאָבָרְהָם וְדָרָא דְּמָשָׁה וְדָרָא דְּדָרְדָד. דָבָר אַחֲרָה חַמִּי מָאִי עַבְדָּבְרָא דְּבָלָהוּ חַיִיבִים, קָל וְחוֹמָר אַלְיוֹ הַיָּה בְּדָרָא דְּבָלָהוּ צְדִיקִים: (עד כאן תוספותה)

רַבִּי אַלְעָזֶר פָּתָח (תְּהִלִּים מו) לְכוּ חִזּוּ מִפְעָלוֹת זֶה אֲשֶׁר שֶׁ שְׁמוֹת בָּאָרֶץ. הַאֲיָן קָרָא הָא אַתְּמִיר וְאוֹקְמוֹה. אֶבְלָל לְכוּ חִזּוּ, מָאִי חִזּוּ. כִּמְאָ דָאת אָמֵר, (ישעיה כא) חִזּוֹת קְשָׁה הַגָּד לִי. בְּעוֹבְדָׁיו דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד, אַתְּגָלִי נִבְואָה עַלְהָה לְבָנִי נְשָׁא. אֲשֶׁר שֶׁ שְׁמוֹת שְׁמוֹת וְדָאִי, דָהָא שְׁמָא גָּרִים לְכָלָא.

בְּתוּב וַיִּקְרָא אֵת שֶׁמֶן נֵח לְאָמֵר זֶה וְגֹו אַמְאִי הַכָּא לְאָמֵר וְאַמְאִי זֶה. אֶלְאָ לְאָמֵר דָא אַתְּתָא. זֶה דָא צְדִיק. (רְטוּ בְמַנוּ דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרָא לְהָה נֵמֵן עַירָא דְּאַרְיעָא. לְאָמֵר, מָאִי לְאָמֵר. אֶלְאָ אָמֵר דָא צְדִיק לִיה קָרְשָׁא נֵמֵן. וּמְאָן אַרְיעָא אָרְעָא קָרְשָׁא בְּרִיךְ. לְאָמֵר וְיִנְחַמֵּן מִפְעָשָׁנוּ וּנוּ. עַבְדָּבְרָא דְּבָלָהוּ כְּנָנוֹנָא עַלְהָה) (נ"א זֶה רְאָ צְדִיק וּבְנֵי נָהָר (לאמר, נח) דָא צְדִיק, לְאָמֵר רְבִי יִצְחָק לְאָמֵר רְאָ אָרְעָא קָרְשָׁא בְּרִיךְ. בְּנֵי נָהָר כְּנָנוֹנָא דָא מַתְּפָרְשָׁא דָא מַנְדָּר. וּבְכִתּוּב חַטָּם (ישעיה כה) זֶה יִי קָרְינָנוּ לוּ. זְבָאַיִן אַפְּנִין וּבְכִתּוּב חַטָּם (ישעיה כה) זֶה יִי קָרְינָנוּ לוּ. זְבָאַיִן אַפְּנִין צְדִיקִיא דְּרִשְׁמִין בְּרִשְׁמִין דְּגַוּשְׁפַּנְקָא דְּמַלְכָּא לְמַהְוִי בְּשִׁמְיָה רְשִׁמְיָין וְאַיְהוּ שְׁוִי שְׁמָהָן בְּאָרְעָא בְּדָקָא יִאות.

בְּתוּב וַיִּקְרָא אֵת שֶׁמֶן נֵח וְכַתּוּב, שֶׁמוֹ יִעַכְבָּ. אַמְאִי לֹא בְּתוּב אֵת. אֶלְאָ חַטָּם דָּרְגָּא אַחֲרָא (ד"א חַרָּא) וְהַכָּא דָרְגָּא אַחֲרָא. (נ"א אֵת, בְּמָה דָאת אָמֵר וְאָרָה אֵת יִי בְּדָכְתִּיב, אַחֲרָא. (ישעיה ז) וְאָרָה אֵת יִי. וְאָרָה יִי לֹא בְּתוּב אֵת אֵת. אַוְתָּה אֵת הַכָּא בָּנָחָן וַיִּקְרָא אֵת שֶׁמֶן נֵח.

שְׁרָשּׂוּמִים בְּרִשְׁמִים שֶׁל חֻותָמָת הַמְלָךְ לְהִיּוֹת בְּשֶׁמוֹ רְשָׁוםִים, וְהוּא שֶׁם שְׁמוֹת בָּאָרֶץ כְּרוֹאִי. בְּתוּב וַיִּקְרָא אֵת שֶׁמֶן נֵח, וְכַתּוּב וַיִּקְרָא שֶׁמוֹ יִעַכְבָּ. לְמָה לֹא בְּתוּב אֵת שֶׁמֶן נֵח? וְאָרָה אֵת הָיָה? בְּתוּב (שם) וְאָרָה אֵת הָיָה? (ר"א אהת) וְבָאָן דָּרְגָּה אַחֲרָת, [נ"א אֵת שֶׁמֶן נֵח, וְאָרָה אֵת הָיָה]

בתוכך אללא את ה', גם כן בנה ויקרא את שמו נת. ויקרא שמו יעקב - דרכה שלו מקודוש ברוך הוא מפש קראה לו יעקב. אבל פאן את - להקליל את השכינה [נ"א שהיא רגעה אחרת למפתה].

אלה תולדות נח וגוז. רבינו יהודה פתח, (תהלים קיב) טוב איש חונן ומלוח יכלבל דבריו במשפט. טוב איש - זה המקודש ברוך הוא שזקרא טוב, פמו שפטות (שם קמיה) טוב ה' לכל, וכתוב (שםות ט) ה' איש מלכחה. לפל הוה חונן ומלוח, למקום שאין לו ממשלו, ואותו מקומ נזון מפננו. יכלבל דבריו במשפט - שהרי אותו דבר לא נזון אלא במשפט, כמו שגאמר (תהלים פט) צדק ומשפט מכון כסאך.

דבר אחר טוב איש - זה צדיק, שפטות (ישעה ז) אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלהיהם יאכלו. רבינו יוסי אמר, זה נח, שפטות נח איש צדיק. רבינו יצחק אמר, זה השבח של השבת שבוי פתח טוב, שפטות (תהלים צב) טוב להודות לה.

רבינו חייא אמר, הכל אחד, וכלם אמרו דבר אחד. וזה עושה תולדות בעולם. תולדות של העולם מי הם? אלו נשומות האזכרים שלהם פרי מעשי הקודש הוא. רבינו שמעון אמר, ברוך הוא. רבינו יצחק הוא בשעה שהקדוש ברוך הוא מחתער בעטרותיו, מחתער מלמעלה וממלטה, מלמטה מלמטה פהמה? בנסיבות האזכרים. ואנו נוטפים חיים מלמעלה וממלטה, ונכל מוקם המקדש מכל האדרדים, והבאר מתחמתה ובהם נשלם, ואנו נתן לכל

ברוחב (משל ז) שתה מים מבורך ונזולים מתווך באך. מה נא בורה ונא בורה בטהרה מבורך ונזולים בתיב, (משל ח) שתה מים מבורך ונזולים

ויקרא שמו יעקב דרגא דיליה, קדשא בריך הוא ממש שקר ליה יעקב. אבל הכא את לאתכללא שכינפה. (נ"א רחוא רוזא אהרא לתטא): אלה תולדות נח וגוז. רבינו יהודה פתח (תהלים קיב) טוב איש חונן ומלוח יכלבל דבריו במשפט. טוב איש, דא קדשא בריך הוא דאקרי טוב. כמה דכתיב, (תהלים קמיה) טוב ה' לכל. וכ כתיב, (שםות ט) ה' איש מלכחה. להאי כל חונן ומלוח. לאתר דלית ליה מדיליה. וההוא אתר מגיה אתון יכלבל דבריו במשפט, דהא ההוא דבר לא אתון אלא במשפט כמה דאת אמר (תהלים פט) צדק ומשפט מכון כסאך.

דבר אחר טוב איש, דא צדיק דכתיב, (ישעה ז) אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלהיהם יאכלו. רבינו יוסי אמר דא נח דכתיב נח איש צדיק. רבינו יצחק אמר דא שבחה דשבת, דביה פתח טוב, דכתיב, (תהלים צב) טוב להודות לה.

רבינו חייא אמר פלא חד וכלהו מלחה חדא אמרו. ודא עביד תולדות בעלמא. תולדות דעתלמא מאן אנון. אלין נשמתהון הדצדיקיא דאנון איבא דעתבורי דקודשא בריך הוא. רבינו שמעון אמר בשעתא דקדשא בריך הוא מתעטר בעטרוי, מתעטר מעילא ומפתחה. מעילא מאתר דעמיקה דכלא. מתעטר מפתחה בטה. בנשמתהון הדצדיקיא. פדין אהוסף חיים מעילא ומפתחה. ואתכליל אתר מקדשא מכל סטרין ובירא אהמליה. יממא אשתקים, יכדין יhab לכלא.

בטה, (משל ח) שתה מים מבורך ונזולים בתיב, (משל ז) שתה מים מבורך ונזולים